1de JAARGANG   CURAÇAO DEN 24n. FEBRUARI 1894   N° 530

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE. PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0.50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN BLADZIJDE uit de laatste Begrooting van Suriname.

Het ligt nog versch in het geheugen, welk een brandende strijd er in Nederland onder het voorlaatste christelijk Ministerie Mackay gevoerd werd over het goed recht op subsidie voor de Bijzondere School, en met welk een verblijdenden uitslag die strijd ten einde werd gebracht. Toen werd dat goed recht openlijk in 's lands vergaderzalen erkend en deed de hulp zich niet langer wachten.

Maar het christelijk Ministerie trad weldra af, om plaats te maken voor een liberaal. Zou men nu even onbekrompen blijven oordeelen? Zou die subsidie op schijngronden *hier* niet beknibbeld, *daar* niet bemoeilijkt worden? Zóó dacht, zóó vreesde menig voorstander van het Bijzonder Onderwijs — doch wat wij op dit stuk tot heden van dit Ministerie ondervonden hebben, ontneemt aan die vrees iederen grond.

Reeds hebben wij er in het begin van dit jaar op mogen wijzen, hoe door de inschikkelijkheid van het Ministerie, de onweersbui, die over de Bijzondere scholen dreigde los te barsten, afdreef, en er niet aanstonds werd geëischt, dat aan alle verplichtingen der nieuwe schoolwet moest worden voldaan, wilde de B. School het recht op subsidie niet verliezen.

Heden kunnen wij onzen Lezers op een andere verblijdende omstandigheid wijzen, waaruit duidelijk blijkt, dat een wijze gematigdheid bij dit Ministerie voorzit en billijkheid en rechtvaardigheid daar steeds op den voorgrond treden.

Wij bedoelen het debat, dat in de Tweede Kamer der Staten-Generaal bij het behandelen der laatste Begrooting van Suriname, gevoerd werd: over *onder-art. 74*, luidende: „*Subsidiën voor het Onderwijs, f 40,500.*"

Wij geven heden beknopt overzicht van dit debat, ons voorbehoudende bij een volgende gelegenheid op enkele punten het licht te doen vallen.

De Heer A. VAN DEDEM wilde niet opkomen tegen het verhoogd subsidie voor het onderwijs aan de R. K. Gemeente. Te recht wordt het bijzonder onderwijs daar gesteund, maar hij betreurt het dat ten vorigen jare de verhooging van subsidie voor het onderwijs aan de Mor. Br. Gemeente door den Minister is geschrapt.

Het ware hem aangenaam als de Minister op de zaak terugkwam, en onderzocht of thans de Roomsch-Katolieken de subsidie wèl en de Moravische Broeders niet behoeven. Hebben deze daaraan behoefte, dan behooren zij het ook te genieten.

Hij hoopte dus dat de Minister, hetzij bij suppletoire, hetzij bij de volgende begrooting een verhoogd subsidie voor de moravische Broeder zou voorstellen, want zij hebben dit voor het onderwijs noodig, zooals ten vorigen jare door het bestuur van Suriname werd erkend, door op de begrooting van dat jaar een verhooging van f 5000 uit te trekken.

De heer VAN DEDEM, *Minister van Koloniën*, zeide dat het te betreuren is, dat in de kolonie Suriname geen richtsnoer voor het geven van subsidie bestaat. De inspecteur van het onderwijs, die in de Staten het woord voerde, heeft daaromtrent het volgende gezegd:

„Het getal *leerlingen* kan zeker niet dienen als maatstaf bij een beoordeeling van de hoegrootheid der tegemoetkoming. Evenmin kan het getal *scholen* of het getal *onderwijzers* elk op zich zelf als maatstaf aangewend worden. Hoewel deze aangelegenheid reeds geruimen tijd een punt van overweging heeft uitgemaakt, is het Bestuur er nog niet in geslaagd een deugdelijken grondslag te vinden voor de regeling van het bedrag der te verleenen subsidiën. In schijn eenvoudig, is deze quæsti in werkelijkheid zeer moeilijk om tot oplossing te brengen.

Wat de vorige afgevaardigde als richtsnoer aangeeft kan door den Minister bezwaarlijk aangenomen worden." Want: als een gemeente verklaarde meer subsidie noodig te hebben omdat zij zelve niets bijlegt, meent de geachte afgevaardigde dat dan behoefte aan subsidie bestaat? Hij zou het niet als maatstaf durven nemen.

Raadpleegt men de cijfers, verleden jaar voor de verhooging van het subsidie aan de Moravische Broeders aangevoerd, alsmede die welke thans in een brief onder de aandacht der heeren zijn gebracht, dan zal men het onderscheid, dat daar nog gemaakt is, wel billijken.

Er is behoefte aan een regeling, die boven allen twijfel stelt, dat niet met twee maten gemeten wordt. —

De heer BOOL had met genoegen gezien, dat de Minister het voorstel om aan de R. K. Gemeente een verhooging van subsidie te geven had overgenomen, omdat die verhooging billijk is en rechtvaardig met het oog op het aantal kinderen.

Spreker wenschte, dat de subsidieverhooging aan de Mor. Br. Gemeente het volgend jaar op de begrooting kome. Vergelijkender wijs kan men moeilijk te werk gaan, doch wat een reden [illegible] zijn tot subsidie-verhooging [illegible] dat hare scholen zich uitstrekken over 7 districten en die der R. K. Gem. slechts over 3 districten.

De Heer CREMER was niet ingenomen met de wijze, waarop de subsidie op de begrooting was gebracht, wijl men er nog niet in geslaagd was een deugdelijken grondslag te vinden tot regeling der subsidie. De grondslag door den heer Heylidy verdedigd en door de Koloniale Staten aangenomen werd door den Minister verworpen.

De Minister baseert het verleenen van het subsidie op een andere berekening en zegt: sinds 1781 is het aantal schoolgaande kinderen bij de Roomsch-Katholieke gemeente verdubbeld. Daarom is er niets tegen ook het subsidie te verdubbelen. Ook deze basis is onjuist. Bewezen zou dan moeten zijn dat de noodzakelijke kosten voor het onderwijs moesten klimmen in dezelfde mate als het aantal schoolgaande kinderen, en dat is niet geschied. Het is ook onwaarschijnlijk.

Waar een verkeerde basis is gelegd had te voren den onderzoek moeten plaats hebben.

Evenwel nu dit niet is geschied, wenschte hij niet tegen de genomen beslissing op te komen, maar meende dat het plicht was ook de subsidiën aan andere gemeenten op een billijke wijze te behandelen.

De heer PYTERSEN achtte door den inhoud van den brief van den apostolischen vicaris hem overgelegd, de rechtvaardigheid en de billijkheid van een verhoogd subsidie voor de Katholieken met f 6000 voldoende en meer dan voldoende bewezen.

Wat betreft hetgeen de heer Cremer had gezegd, alsof de heer Heylidy zijn voorstel in de State niet voldoende zou hebben gemotiveerd, en dat eene soort van cijfergroepeering had plaats gehad, moest hij doen opmerken, dat de heer Heylidy integendeel zijn amendementen heeft verdedigd op nagenoeg dezelfde gronden als in de gewisselde stukken zijn uiteengezet. Hij heeft aangetoond [illegible] dat op de Katholieke scholen kosteloos onderwijs geniet, bedraagt 1461, terwijl het totaal van de kinderen op de scholen der Moravische broeders is 2041; deze genieten daarvoor een subsidie van f 28400, terwijl de Katholieken slechts f 6000 ontvingen. Hij meent dat die grond alleen voldoende is om de billijkheid van het verhoogd subsidie te motiveeren.

Wat het subsidie van de Moravische Br. betreft, hoewel speker ook in het financieel belang van de kolonie gaarne spoedig een einde zou zien aan dien voortdurenden strijd over te verleenen subsidiën aan kerkgenootschappen, zoo acht hij het, evenals de vorige sprekers, zeer gewenscht dat in het volgend jaar daarvoor f 5400 zal worden uitgetrokken, wanneer althans blijkt, dat dat verhoogd

FEUILLETON.

MI CABEI DI ORO.

(*Conclusión*).

Sin embargo mi a resolvé di bai, mientras toer cos parcé kier a detené mi. Mi no a haci ningún caso dje circunstáncianan chiquita pero significativa pa nan precedencia, i awor nan toer a presentá na mi vista, como pa reprochá mi mi obstinación. ¡O, kiko lo mi coeminsa haci, cerrá sola coe e terrible loco!

Mi wowo a drai rond buscá klok ó e manga di heroe pa mi haci e tren stop para, ma mi no por a mirá ningún di dós, i e esperanza alji també a boelá pa mi. Aguacero tabata soetá duroe contra rámpinan di glas. Maské mi a gritá te birá ronca, ni un ser humano lo no por a tendé mi den un semejante tempestad.

Mi a tratá di coordiná mi idéanan. Mi a recordá mi koe hende no mester moestra miedo na presencia di un loco i koe bo tin di reflexioná bon kiko bo tin di haci pa distraé nan, ma mi tabata incapaz di pensá riba nada coe regularidad. Tabata parcé koe mi hora di morto a yegá.

Mi a saca mi horloge i mi a mirá koe ta falta ainda mei hora promer e tren por yegá Preston — pasobra ta alji él tin di para. ¡ Kiko lo no por socedé den e mei hora!

Awor e jonkman a stop di moelá su navaja i él tabata mirá mi fijamente den mi cara. Mi a sintí koe mi hora a yegá. Atéle a lamantá, na mes tempoe él a tirá su navaja abao i él a bin sintá un banda di mi. Coe dificultad mi por a reprimi un grito. Dios danki koe mi no a gritá. El a recliná riba mi. ; Mi a sintí su reséa den mi cara i e hora alji su wówonan terrible a contrá coe di mi.

Mi a bolbé lográ tené mi tranquila, ma coe mi corazón te den mi boca di ansia: mi tabata tené mi manoenan asina duroe cerrá, koe mi húnjanan a drentá mi carni, ora él dici coe un voz ronca. „¡ Mi a resolvé koe bo mester moeri!" Bo parce ángelnan manera hende sâ mirá nan pintá ordinariamente, i mi kier haci bo un angel en realidad! Ma promer coe toer cos — aki su voz a bira firme — mi mester corta bo cabei!"

Tendendo e palábranan alji, mi esperanza ya desfaljecida a revivi atrobé den mi. Pasobra pa corta mi cabei ta requerí algún tempoe i koe esaí mi por entretenéle un mei hora i den e intervalo lo mi por ser salvá.

— „Larga nos mirá," el dici coe un tono encantador, „mi mester di bo cabei."

— „Bo mester sperá un poco," mi dici, i mi a keda ta mirele tranquilamente; mi tabata sabi koe si mi a demoestrá di más mínima apariencia di miedo, lo mi tabata irrevocablemente perdí; „largá mi los él pa bo."

El a grunjá i parcé él a keda contentoe coe mi proposición. Popo poco i coe dédenan temblando mi a kitá mi sombré i mi a los mi vléchtenan di oro, e vlechtenan largoe, suave koe durante hopi anja tabata mi orguljo i mi riqueza, lo más precioso di toer lo que mi tabata posedé. Ki feliz mi tabata ainda e maînta mes, peinando i arreglando mi cabei coe toer cuidao i elegancia, sin di menor sospecha koe lo tabata pa di última vez; coe ansia él a cogé mi krulnan i su dédenan a derá den mi cabeinan di seda i caba — ¡ O momento terrible! — su navaja tabata cortá un pa un.

Lo que mi a sufri, lo ta imposible di describí. Mi tabata convencí koe di un momento á otro por a drentéle gana di cortá mi garganta; mi vida tabata colográ na un hiloe. Un viaha su navaja a hak den mi cabei i él a heridá mi seriamente; e ora alji mi a keré koe mi último momento a yegá; pero, Dios gracias, tren a coeminsá ta mengná su velocidad i promer koe e loco por a caba coe mi último krul, tren a stop para.

Coe forza mi a rancá kitá for dje monstruo; mi a dal e rámpinan di glas kibrá coe mi moketa; ansia a drentá mi koe boroto di viento i griteria riba perrón lo impedí hendenan di tendé mi.

E loco a boelá bin pará mi delanti ta zwaai su navaja; mi tabata sintí koe mi tabata bai fô di mi; mi tabata gritá coe toer mi forza, i ora porfín público asustá, riba mi grito di socorro, a rondoná mi yen di compasión, mientras otro hendenan a apoderá nan dje loco, mi a mirá cieloe habri, mi a sintí mi salvá, pero desmayá nan a cargá hibá bai.

Después mi a bin haya tendé koe e hombér terrible tabata un loco peligroso, un dje nan koe nan ta yamá lunático. Un dia promer él a hui fo di cas di hende loco, i nan a busquéle toer camino sin por a hayéle.

Recuerdo dje viaje peligroso aljí lo keda pa semper den mi cordamentoe; sinembargo mi ta altamente agradecida pa mi salvación milagrosa, aunque é a costá mi lo más hermoso i lo más magnífico koe mi tabata posedé: mi cabei di oro.

— FIN —

subsidie werkelijk noodig is, wat thans nog volstrekt niet overtuigend is gebleken.

De heer VAN DEDEM, *Minister van Koloniën*, wilde slechts een enkel woord spreken om te verklaren dat hij hoopte, dat de regeling, die noodig is en waarvan het gemis belet heeft, dat hij eene verdediging gaf, die den heer Cremer kon bevredigen, het bewijs zal leveren dat de Regeering den steun, dien zij op het gebied van het onderwijs van verschillende kanten ondervindt, op prijs stelt, en het hare wil doen om het bijzonder onderwijs te bevorderen en vruchten te doen dragen.

Het *wetsontwerp* werd ten slotte zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

(*Wordt vervolgd*).

KEIZER WILHELM

De keizer van Duitschland is, schrijft men uit Berlijn aan de *Haarl. Ct.*, vóór alles militair er in alle legerzaken kan hij zich theoretisch en practisch met de besten meten.

Men vertelt van hem, op vierentwintigjarigen leeftijd kolonel van een regiment, de volgende anekdote, die aardig en misschien zeer bekend is. In dit laatste geval verzoek ik verontschuldiging, dat ik haar herhaal, gelijkerwijze ik dat doe voor alles, wat in deze beschouwingen bekend mocht zijn.

Hij had opgemerkt, dat het hazardspelen onder de officieren van zijn regiment proporties had aangenomen, die — het onlangs verloopen Hannoversche woekerproces heeft doen blijken, dat hij juist zag—hij gevaarlijk achtte voor den welstand en de carrière der spelerszelven. Hij vaardigde er een streng verbod tegen uit, dat zoo weinig in den smaak der officieren viel, dat een hunner, prins Radziwill, er den opperveldheer, den ouden keizer Wilhelm, over ging spreken en aan de intrekking van het verbod verzocht. De oude keizer liet zijn kleinzoon, den kolonel komen en verzocht hem het verbod in te trekken.

„Mag ik Uw Majesteit een vraag doen?" vroeg de tegenwoordige keizer.

„Ongetwijfeld".

„Ben ik nog altijd kolonel van mijn regiment?"

„Natuurlijk", antwoordde Wilhelm I, „ik zou moelijk een beteren kolonel kunnen vinden."

„Sire, dan blijft die orderg ehandhaafd".

En de keizer later tot prins Radziwill: Het spijt mij, ik heb mijn best gedaan, maar de kolonel wil van geen intrekken weten."

Deze anekdote teekent Wilhelm II, die nu, na het Hannoversche proces, opnieuw strenge maatregelen wil nemen, die het spelen over de geheele armée zullen fnuiken.

Het is hem nog niet vergund geweest — en de volken hopen, dat het hem nooit vergund zal worden — te doen blijken, wat hij als veldheer waard is. Maar als de uiterst theoretische bekwaamheden, gevoegd bij de uiterst practische kennis, den knappen generaal kenmerken, dan *is* er reden om te denken dat hij dat is. Het is niet voor niets, dat hij zijne regimenten op de ongelegenste tijden verraste en het is evenmin zonder nut. Het is hem te doen om het thans gelukkig — inactieve organisme van het Duitsche leger in voordurende oefening te houden en zelf van die oefening practische kennis op te doen.

Generaal of sergeant, al wat er aan practische bekwaamheid noodig is om dat goed te wezen, bezit hij. Van mechaniek en behandeling van elk stuk oorlogmateriaal is hij tot in bijzonderheden op de hoogte. Een paar jaren geleden wachtte hij in gezelschap van een Russischen grootvorst aan het Potsdammer station te Berlijn op de aankomst van den koning van België. Het Duitsche leger was pas, gedeeltelijk, van nieuwe geweren voorzien en Wilhelm vroeg zijn Russischen gast of deze die vuurwapenen reeds kende. Op het ontkennen antwoord, nam hij van een zijner soldaten het geweer en legde het zeer ingewikkelde mechaniek met zooveel kennis en helderheid uit, dat hij er niet enkel zijn gast, maar ieder in zijn omgeving door verwonderde.

Maar niet enkel stelt hij zich op de hoogte van militaire zaken; zijn ziel heeft die magnetische kracht, die alles om haar heen aantrekt en het dan verwerkt. Het resultaat is niet altijd even goed, ten minste in de waardeering juist is. De maatregelen bijv., die op zijn initiatief genomen zijn, om de sociale toestanden te verbeteren, schijnen zeer onvolkomen. Het spreekt vanzelf, dat hij niet alles in den grond vermag te kennen en dat veel onrijp is, wat uit zijn denken groeit.

Niettemin getuigt het van zijn goeden wil om goed te regeeren en van een kloek eigen denken. Indien hij in een of ander opzicht dwaalt, bewijst soms die dwaling, dat hij in het begin op het goede spoor is geweest, maar daarvan, waarschijnlijk onder den invloed zijner positie, is afgeleid.

Hij heeft dat krachtige gevoel van duitsche volkomenheid, dat allen grooten duitschen geesten eigen was en weet hen daarom, misschien enkel daarom, te waardeeren. Wat in de kunst van Wagner, Beethoven, Schumann, het meest tot hem spreekt is hun „Deutschthum". Het „Deutsch und Echt" is voor hem evenmin een phrase, als het voor Wagner was.

Maar hij vervalt in de dwaling om het echte te zien in al wat maar Duitsch is, zoodat hij bijvoorbeeld Wildenbruch voor een groot dichter houdt, enkel omdat deze Brandenbursch-historische onderwerpen behandelt.

Tegelijkertijd komt aan den anderen kant weer zijn ombekrompenheid uit: na de Duitsche heeft hij den ontwikkeldsten zin voor de Fransche literatuur en men zou zelf kunnen beweren, dat hij te haren aanzien een beteren smaak heeft dan voor de Duitsche, daar hij zijne keus niet behoeft te laten leiden door zijne historische neigingen.

NIEUWSBERICHTEN

CURAÇAO

Jongstleden Maandag overleed te Pietermaai, in den ouderdom van acht en zestig jaren, de Heer MOZES PHILIP DE JONGH na tijdig en godvruchtig de H. H. Sacramenten der stervenden te hebben ontvangen.

Ontvalt in hem zijn treurende Weduwe en beproefden Kinderen een bemind Echtgenoot en Vader; verliezen nog vele anderen in den eenvoudigen man een goed vriend, geacht en gezocht om zijn opgeruimde inborst en gulle scherts, de Katholieke jongensschool van Pietermaai is door dezen dood van haren oudsten onderwijzer beroofd, die sinds hare oprichting trouw lief in leed met haar deelde.

MOZES PHILIP DE JONGH werd in 1825 te Amsterdam uit niet onbemiddelde Israëlitische Ouders geboren. Aan zijne beschaafde opvoeding had hij te danken, dat hij, zelfs in onzen veel eischendem tijd, een wel ontwikkeld man kon genoemd worden. Op dit eiland volgde hij het schoone voorbeeld hem door eene oudere zuster gegeven en ging over tot de katholieke Kerk. De HoogEerw. Mgr. F. E. C. Kieckens z. g. diende hem in 1853 den H. Doop toe.

Na aan verschillende inrichtingen van onderwijs en ook als huisonderwijzer werkzaam te zijn geweest, trad hij in 1883 in dienst van het Katholiek bijzonder onderwijs.

Zonder een opzettelijke opleiding tot onderwijzer te hebben genoten, beschikte hij over kennis genoeg en stond hem genoegzame aanleg ten dienste om zich door oordeelmatige praktijk een methode te vormen, die best kon opwegen tegen staatspapieren, somwijlen de eenige bewijzen van bekwaamheid; die in een onderwijzersleven worden overgelegd. Daarbij bezat hij die eerste en kostelijkste eigenschap, welke de levensvoorwaarde van iederen onderwijzer moest zijn: de liefde en toewijding voor zijn beroep. De school was zijn element.

En wat hem tot groote eer verstrekt, de erfzonde van het edele onderwijzersvak kleefde hem zoo weinig aan, dat hij, ondanks zijn grijze haren, gaarne verstandige wenken en opmerkingen van jongeren, die hij hoogachtte, behartigde.

Voorzeker zullen zijne verdiensten, en onverdroten toewijding, zijnen naam nog lang op de Katholieke school van Pietermaai in eere doen blijven!

R. I. P.

Gisteren in den morgen is in een privaat aan de Overzijde een pasgeboren kind gevonden. De ontaarde moeder, verliet, na het kind daar neergelegd te hebben, het huis, waar zij diende en zocht een verblijf in de nabijheid. Haar verblijf echter bleef niet verborgen en reeds moet zij haar misdaad bekend hebben. Het kind werd levend maar in bezwijming gevonden en is weder bijgebracht. Wegens ongesteldheid is de moeder nog niet in verzekerde bewaring genomen.

Met het oog echter op meerdere dergelijke gevallen in de laatste jaren voorgekomen, moge zij een voorbeeldige straf niet ontgaan.

Op dringend verzoek nemen wij het volgende over:

De Commissie voor den Bazaar

ten voordeele der Protestantsche weezen alhier gehouden, gevoelt zich gedrongen om langs dezen weg reeds voorloopig haar *hartelijken dank* te betuigen aan allen, die haar in haar werk vrijwillige hulp en steun, op welke wijze dan ook, geboden hebben, waardoor alleen de bazaar zoowel als de Soiré musicale et littéraire tot die gunstige resultaten kon leiden, die wij later in een kort verslag aan belangstellenden willen bekend maken.

Verder verzoekt zij allen, die iets van haar te vorderen hebben zich daartoe vóór den 6n. Maart a. s. bij den penningmeester, den heer *T. F. W. Krafft* te vervoegen.

En eindelijk maakt zij nog aan belanghebbenden bekend, dat de nog niet afgehaalde goederen naar de consistoriekamer (bij de Prot Kerk.) zijn overgebracht en daar Maandag 26 Februari en Dinsdag 27 Februari en uiterlijk Maandag 5 Maart, telkens des morgens van 9—12 uur, kunnen worden afgehaald.

Namens de Commissie voornoemd.

A. v. D. HOEVEN.

Secretaris.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

O. Johansson, Raphael Arari, Eduardo Monsanto, "El Porvenir" T. C. Curiel, Manuel I. Liscano, J. J. Navarro Martines, Magrillet Profal, C. F. Weill, Abigail de Henriquez Cadet, Nikalas Liesier, Johan de Windt, Montezier Grosija, Simeon Dohen, Mariana Henriquez.

NEDERLAND.

— Op uitnoodiging van de regeering der Fransche republiek zal den 7n Februari te Parijs eene internationale sanitaire conferentie bijeenkomen, ten einde maatregelen te beramen ter bestrijding van de cholera aan de Roode Zee en de Perzische Golf. Bij koninklijk besluit van 19 dezer no. 28 zijn benoemd tot afgevaardigden van Nederland naar die conferentie mr. A. L. E. ridder de Stuers, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van Hare Majesteit de Koningin te Parijs en tot technisch afgevaardigde dr. W. P. Ruysch, adviseur aan het departement van Binnenlandsche Zaken.

— Vanwege H. M. de Koningin heeft de te Amersfoort bestaande vereeniging „Liefdadigheid" een belangrijke som gelds ontvangen.

— Door de directie der Ned. Amerikaansche Stoomvaartmaatschappij werd het treurig bericht ontvangen, dat een boot van het stoomschip „Amsterdam," welke in volle zee was uitgezet om de bemannning te redden van een in zinkenden staat verkeerenden Amerikaanschen schoener, bij die poging is omgeslagen, waardoor de bemanning, zijnde de eerste officier en 5 man der equipage, den dood in de golven heeft gevonden.

— Uit Bloemfontuin, de hoofdstaat van den Zuid-Afrikaanschen Oranje Vrijstaat, komt bericht, dat de Volksraad het uitleveringsverdrag met Nederland heeft goedgekeurd.

— Op 74jarigen leeftijd is te 'sGravenhage overleden de hr. mr. W. ridder van Rappard, staatsraad in buitengewonen dienst.

BUITENLAND.

Rome.— De Amerikaansche millionair Depew maakt op het oogenblik eene reis door Italië, en houdt zicht meer bezig met de studie van den politieken en socialen toestand van het land, dan met zijn historische rijkdomen. Zijne indrukken geeft hij weer in de *World*. Hij prijst het Italiaansche volk, doch laakt de regeering. Een der grootste kwalen van Italië acht hij zijn strijd met het Pausdom. Wat den grootsten indruk op hem gemaakt heeft, is zijn bezoek bij den Paus, die hem de bijzondere gunst van eene audiëntie verleende. In het artikel in de *World* wordt de Paus verheerlijkt om zijne minzaamheid, zijn groot vernuft en zijne diepe kennis van de sociale kwestie. Men leest er een curieuse vergelijking in van Leo XIII, Gladstone en Bismarck. De eerepalm wordt toegekend aan den Paus, die er in genoemd wordt „het grootste vernuft van onzen tijd". Hierbij dient niet uit het oog verloren, dat Depew protestant en democraat is.

Italie.— Het eerste nummer van den nieuwen *Moniteur de Rome* is in beslag genomen.

— De Italiaansche ministerraad heeft besloten tot verlaging van tractementen der gezanten over te gaan. De toelage van den gezant te Berlijn is teruggebracht van 129,600 lire op 90,000 lire.

— Volgens de *Italia militaire* heeft de minister van oorlog voorgesteld eene bezuiniging van 7½ millioen lire op zijne begrooting van marine zou eene besparing van 4 millioen aanwijzen.

— Bij de verarming, waaraan Italië ten prooi is, is het niet onaardig te weten, dat koning Humbert het hoogste staatsinkomen heeft van alle vorsten van Europa.

— Het schijnt, dat de opstand in Italië veel ernstiger is dan men in berichten wil laten voorkomen. De berichten, welke omtrent den opstand worden verspreid, worden zorgvuldig door de Regeering gecontroleerd en telegrammen, met welker inhoud men zich niet kan vereenigen worden eenvoudig niet verzonden.

Frankrijk. — De Senaat heeft met 132 tegen 84 stemmen besloten ook aan vrouwen het stemrecht te geven bij de samenstelling der rechtbanken van koophandel.

— Het verdrag met Siam is door de Kamer goedgekeurd, die daarna met 279 tegen 232 stemmen besloten heeft een voorstel van den afgevaardigde Jacques in behandeling te nemen, om den aanleg van een kanaal voor grooten schepen van Rouaan naar Parijs voor een zaak van openbaar nut te verklaren.

— Graaf Alb. de Mun, welke bij de laatste verkiezing niet herkozen was, heeft thans bij de stembus te Morlaix op zijn republikeinschen tegen-candidaat Cail de overwinning behaald. Graaf de Mun kreeg 8025 stemmen, de republikein 5750.

— De bekende schrijver Jules Verne is dezer dagen door Fransche regeering benoemd tot officier de l'instruction publique, eene onderscheiding, welke hij door zijne talrijke werken ruimschoots heeft verdiend. De hr. Verne woont te Amiens, waar hij lid is van den gemeenteraad. Overigens houdt de schrijver, die weldra den leeftijd van 66 jaren bereikt zal hebben, zich nog steeds met letterkundigen arbeid bezit.

— Prins Henri van Orleans, zoon des hertogen van Chartres, gaat opnieuw eene reis door Azie ondernemen, De reis zal 15 maanden duren en besloten worden met een onderzoekingstocht in Tonkin.

— Eene tonploffing heeft te Bor-

deaux, aan boord van stoomboot l'Equateur van de Messageries Maritimes, groote schade aangericht. Men was er bezit met lossen, toen een pakje, aangegeven als „struisvederen", maar waarschijnlijk dynamiet bevattend, dat misschien wat ruw werd neergezet, ontplofte. Een gedeelte van de stoomboot werd vernield. Twee mannen, die er werkten, werden gedood: een derde werd doodelijke wonden. De passagiers waren gelukkig niet meer aan boord. Er is een onderzoek ingesteld.

— Een hevige aardbeving heeft plaats gehad in de Cerdogne. Vooral te Bourg-Madame heeft men den schok erg gevoeld. De schade is niet groot.

— In het portaal van de magazijnen Au Printemps te Parijs is in den nacht van Zaterdag op Zondag een bom gevonden, geheel gelijk aan de helsche machine, die Vaillant in de Kamer heeft geworpen. De lont was half afgebrand.

Belgie.— Dat de socialisten in de West-Vlaandersche dorpen niet welkom zijn, blijkt uit de kloppartijen, die er telkens plaats hebben, wanneer zich daar vertoonen. Zondag wilden zij na het lof op het kerkplein te Kortrijk eene meeting houden. Zij waren in groot getal opgekomen en hadden zelfs een 20tal trompetters meegebracht. De jongelingen die op het plein speelden, begonnen te fluiten, er ontstond een gevecht en verscheidene personen werden gekwetst.

Duitschland.—Dinsdag 23 Jan. is op de persoonlijke verzoening van den keizer met prins Bismarck het zegel gedrukt. De keizer heeft zijn vleugel-adjudant Von Moltke naar Friedrichsruh gezonden met een brief, waarin hij Bismarck geluk wenscht met zijne genezing. Tevens zond hij hem een flesch ouden wijn. Bismarck liet zijn dank betuigen en mededeelen, dat hij binnenkort den keizer persoonlijk zou bedanken.

—Naar *Reichsanzeiger* meldt, komt prins Bismarck op 's Keizers verjaardag, te Berlijn. Hij zal waarschijnlijk in het keizerlijk paleis zijn intrek nemen. De Keizer heeft gelast het hem zoo griefelijk mogelijk te maken. Eventueel zal Bismarck de ... lieping betrekken. In elk geval zal hij met de grootste onderscheiding ontvangen.

— De verzoening tusschen den keizer en Bismarck maakt het onderwerp uit van alle beschouwingen in het publiek en in de pers. In parlementaire kringen erkent men, dat het feit is van hooge politieke beteekenis. Evenwel wordt alle inmenging van Bismarck in Duitschlands politiek in de toekomst als onmogelijk beschouwd.

— Uit Essen wordt aan het *Berliner Tageblatt* gemeld, dat in de nabijheid van Gelsenkirchen in den grond een geheime bergplaats van dynamiet ontdekt is. De procureur-generaal, dr. Peterson, begaf zich dadelijk naar de aangewezen plaats. Er werden 38 dynamiet-patronen gevond n.

— Graaf Armin-Schlagenthin zet in de bladen zijne heftige polemiek tegen Bismarck voort. Hij spreekt met kracht tegen, dat indertijd eene zeer hoog geplaatste vrouw aan het keizerlijke hof met zijnen vader tegen Bismarck zou samengespannen hebben. Ten slotte beweert hij, dat Bismarck reeds sinds 1876 weten zou, dat de overleden gezant volstrekt niet de schrijver was van het vlugschrift "pro nihilo", weswege hij als landverrader veroordeeld werd. Het optreden van graaf Arnim geeft den indruk, als moet met alle geweld tegen Bismarck een groot schandaal opgeroepen worden.

— Wilhelm II, die dezer dagen, naar aanleiding der vrijspraak van de beklaagden door de Fransche jury te Angoulême, zeer ad rem moet gezegd hebben, dat de Franschen 't toch niet kunnen laten „de travailler pour le roi de Prusse", heeft een aardigheid, die hem op een jachtpartij te Barby door den Amtsrath v. Dietze gezegd werd, zeer wel opgenomen. De keizer moest op de jacht met zijn gezelschap een land oversteken, dat zeer diep was omgepoegd. De Amtsrath had gezegd, dat men een goeden weg over 't veld vond, tot dat doel had hij twee zware stoomploegen, Bismarck en Moltke genaamd, over het veld doen rijden. Hun gewicht was voldoende om een flinken weg te banen.

Dit was den keizer opgevallen en bij het ontbijt vroeg hij den heer v. Dietze, hoe die goede weg op den diepomgeploegden akker was aangelegd. Deze gaf de gevraagde inlichting en zeide: „onze lieden hebben er zelfs een Witz op gemaakt". Laat hooren, zeide Wilhelm. „Ja maar ik weet niet, of U. M. 't wel goed zal opnemen." Ga je gang maar, zeide Wilhelm geruststellend., Nu dan, ze zeggen, dat U. M. er niet zou gekomen zijn, als Bismarck en Moltke u den weg niet gebaand hadden."

De keizer lachte en scheen 't verkelijk „witzig" te vinden.

Groot-Brittannie.— De Nederlandsche Kamer van koophandel te Londen heeft zich met 9 tegen 5 stemmen verklaard tegen het wederingvoeren der octrooien voor uitvindingen in Nederland.

— In West-Afrika hebben de Engelschen onder Kolonel Ellis weer eene belangrijke overwinning op de Sofa's behaald, 200 man doodend en er 17 gevangen makend. Ook vielen vele wapenen en een groote krijgsvoorraad hun in handen, terwijl de Engelschen tevens 400 vrouwen en kinderen in vrijheid stelden, door den vijand als slaven medegevoerd. Het Britsche verlies was zeer gering.

— De *Times* verneemt uit Kairo dat aldaar groote onrust heerscht. De Khedive heet weder balsturig en het Kabinet oneenig te zijn.

— Uit Zuid-Afrika komt bericht, dat koning Lobengula zich nu wil overgeven en het Hoofd heeft doen ter dood brengen, die den aanval op Wilson's collone leidde. Hij vreest, dat men hem wegens die slachting zal willen straffen.

— Uit Matabelenland wordt later gemeld, dat Lobengula met het overschot zijner getrouwen zich verschanst heeft in de nabijheid der Zambezi. Al de militaire kraals en versterkingen in den lande zijn gesloopt. Het plan schijnt te zijn, aan de Matabelen zekere districten toe te wijzen, en de rest tot nederzetting aan kolonisten af te staan. Wonderen hoort men verhalen over 'slands rijkdom aan delfstoffen. Rhodus zoekt nu kapitaal tot aanleg van spoorwegen en andere openbare werken, om aldus bezuiden de Zambesi eene provincie uit te leggen, die, volgens 's mans sanguinische verwachtingen, een van de grootste en rijkste der „Staten van Zuid-Afrika" zou moeten worden.

Spanje.— De Romeinsche *Osservatore Romano*, die in betrekking staat met het Vaticaan, gaf dezer dagen een artikel, waarin aan den Paus het denkbeeld wordt toegeschreven om de wijk te nemen naar Spanje, indien de verdere gebeurtenissen in Italië van dien aard mochten worden, dat hij zich gedrongen voelde Rome te verlaten. De Carlistische bladen hebben dadelijk den Paus het verblijf in het klooster van het Escuriaal aangeboden.

— Te Barcelona moet een complot ontdekt zijn onder de vele anarchisten die daar gevangen zitten, ten doel hebbende door een nieuwen-dynamiet-aanslag zich de vrijheid te verschaffen. Het gevolg is geweest, dat de gevangenen nu zijn overgebracht naar het fort Montjuich, en dat ze geen bezoeken meer mogen ontvangen van hunne betrekkingen.

— Spanje eischt van Marokko eene schadevergoeding van 30 millioen peseta's.

— Te gelijk met het anarchisme neemt ook de rooverij in de provinciën Cadix, Cordova en elders weder toe. Vele gegoede landeigenaars ontvangen dreigbrieven; anderen worden door de bandieten ontvoerd, onder invordering van zware losgelden.

Oostenrijk - Hongarije.— Het Hongaarsche Katholieken-congres te Pesth heeft vier besluiten genomen. Het eerste handelt over de plichten der Katholieken in het algemeen en bevat eene opwekking om de getrouwheid aan het geloof niet slechts in het particulier, maar ook in het openbaar leven aan den dag te leggen. Bij alle verkiezingen voor den rijksdag en de autonome lichamen moeten slechts zulke mannen worden aangeprezen, die deze zelfde zienswijze van geloofstrouw zijn toegedaan. Er moet voortdurend worden aangedrongen op herziening der interconfessioneele wet van 1868, in den zin van het recht van vrije beschikking der ouders over hunne kinderen. Voorts mag een Katholiek niet toestemmen in eene wet, die de uittreding uit de christelijke gemeenschap toelaat en den weg epent voor ongodsdienstigheid. Het tweede betreft de katholieke autonomie en zegt, dat zonder nadeel voor het opperste patroonaatsrecht des konings en van het recht op staatstoezicht, bij de spoedigst mogelijke invoering der autonomie de Kerk door hare eigen organen alle aangelegenheden zal kunnen regelen, die thans in den werkkring der regeering zijn begrepen. Het derde betreft de school. Daaromtrent wordt vermeerdering van het aantal katholieke volks- en burgerscholen aanbevolen en de eisch gesteld van een zuiver katholiek karakter der Pesther universiteit, die uit katholieke fondsen wordt onderhouden. Het vierde handelt over het burgerlijk huwelijk en bevat de verklaring, dat de Katholieken nooit en in geen geval kunnen toestemmen in het burgerlijk huwelijk, daar hierdoor het rechtsgebied der Kerk door den Staat wordt overweldigd. Daartegen moet worden gestreden, en wanneer desniettegenstaande de wet op het burgerlijk huwelijk tot stand komt, moet er voor verandering dezer wet worden geägiteerd.

— De militaire overheden te Weenen houden de constructie van het nieuwe Oostenrijksche snelvuur-geweer nog geheim, doch volgens berichten uit Weenen zijn de proefnemingen zeer gunstig uitgevallen. Het wapen is aangenomen voor het leger en er zijn reeds 100 stuks uitgedeeld. Dit geweer zal niet zoozeer in 't veld dan wel op de buitenwerken van groote vestingen worden gebruikt. Het nieuwe geweer weegt de helft van 't Maxim-geweer en lost 300 schoten in de minuut met een maximum van 320. Men kan achtereen 1200 schoten lossen voordat de loop te warm wordt. Het geweer wordt afgeschoten door middel van een gewonen trekker, terwijl een springveer de automatische handeling vervult. 't Groote verschil van dit geweer en die, welke tegenwoordig in andere landen worden gebruikt, bestaat in het werktuig, dat de snelheid van het vuur regelt. Er zijn twee commando's bij dit geweer: „Gewoon vuur" en „snelvuur."

Zwitserland.— De rechtbank te Chaux-de-fonds, heeft de vijf anarchisten in die in December, onmiddellijk na den misdadigen aanslag op de Fransche Kamer van afgevaardigden, te Chaux-de-fonds en Locles een anarchistisch manifest hadden verspreid, ieder veroordeeld tot vier maanden gevangenisstraf, 1000 fr. en de kosten. Onder die vijf is een Franschman uit Dijon, die, ingevolge besluit der bondsregeering, na zijne straf te hebben ondergaan, het land moet worden uitgezet.

Turkije.— Er zou eene nieuwe bloedige botsing hebben plaats gehad tusschen Christenen en muzelmannen, te Yusgate. Te Morsioan heeft de gendarmerie een Russischen Armenier aangehouden, die oproerige plakkaten bij zich had. Die man is naar Constantinopel gebracht, waar hij aan 't Russisch gezantschap werd overgeleverd. Te Samsonn zijn verscheidene Armeniërs aangehouden. Groote onveiligheid heerscht in Hedjaz. Verscheidene karavanen zijn geplunderd door de Bedouinen, tusschen Mekka-Djeddah. Men spreekt van Osman Pacha, gouverneur van Alep, naar Hedjaz te zenden, daar hij bekend is voor zijne krachtdadigheid.

Griekenland.— Rusland heeft aan Griekenland vergunning gevraagd een kolenstation op Paros te mogen vestigen, waarvoor het natuurlijk betalen zal. Een Weener blad acht de toestemming van Griekenland waarschijnlijk. De verhouding tusschen de beide landen is zeer vriendschappelijk, getuige nog onlangs het hartelijk onthaal, dat het smaldeel van admiraal Avellane te Athene gevonden heeft.

— De *Pfalzburger Courrier* meldt dat prins Schönburg, liberaal ondervoorzitter van het Heerenhuis, in het klooster van Bouron getreden is.

Servie.— Uit Servië wordt gemeld: Gronitsch heeft bij den Koning het ontslag van het ministerie ingediend en daarbij de komst van den ex-Koning als motief aangevoerd. De Koning verzocht hem, andere redenen bij te brengen. Toen Gronitsch dit weigerde, gaf de Koning hem de verzekering, dat het hem volstrekt niet te doen was om de toevlucht te nemen tot middelen, die in strijd met de constitutie zouden zijn. Hij hoopte integendeel dat de tegenwoordigheid zijns vaders den toestand zuiverder zou maken. Onomwonden had de jonge Koning de agitatie, in den lande verwekt door de in beschuldiging stelling der vroegere ministers, afgekeurd. Hij wenschte dat de vervolging onmiddellijk zou worden gestaakt en verklaarde wat hem zelven betrof, op grondwettig standpunt te zullen blijven staan.

— Het nieuwe ministerie is als volgt samengesteld: Voorzitter van den raad, minister van buitenlandsche zaken en financiën, M. G. Simitch. Openbare werken, generaal Ivrakovitch. Binnenlandsche zaken, M. Svetomir Nicolajevitch. Oorlog, kolonel Pavlovitch. Handel, M. Lozanit. Justitie en Onderwijs, M. A. Gueorguevitch.

Rusland.— Een Russisch journalist, Michel Debernoff, zoon van den generaal van dien naam, wandelt op 't oogenblik de wereld rond. Hij heeft reeds de voornaamste hoofdsteden van Europa bezocht en wandelt thans in Spanje, vanwaar hij naar Afrika zal oversteken.

— Dezer dagen ontvingen de czaar en de czarina een vreemd bezoeker, een boer uit het gouvernement Samara, genaamd Andreus Tvanovitch Spitzyne, die 110 jaar oud was. Tot zijn 90ste jaar was hij landbouwer geweest; de volgende 15 jaar hield hij zich met de bijenteelt bezig en eerst sedert vijf jaren rust hij op zijne lauweren. Slechts eens was hij gehuwd geweest en pas sedert 10 jaar weduwnaar. Zijn oudste zoon is 87 jaar en zijn jongste zoon sneuvelde in 1878 in den Russisch-Turkschen oorlog. Het aantal zijner afstammelingen bedraagt 70.

— De *Novosti* maakt melding van een gerucht, dat er sprake van is het rayon, waarbinnen de Israelieten in Rusland zich vrij kunnen vestigen, uitgebreid zou worden.

— De keizerlijke porcelein- en glasfabriek te Sint Petersburg is de prooi der vlammen geworden; machinen en modellen van groote waarde zijn vernield.

Amerika.—De staat New-York heeft sedert 70 jaar voor de eerste maal geen dollar schuld. Dientengevolge kunnen de belastingen verlaagd en zal slechts zoo veel geheven worden als voor het staatsbestuur noodig is.

— De *Herald* ontving bericht van een nieuwen opstand op de Samoa-eilanden. Koning Malitoa zou bedreigd worden door een zoon van Tamassese, den vorigen afgezetten Koning. Gelijk men weet interesseeren zoowel de Vereenigde Staten als Duitschland zich sterk voor de Samoaansche aangelegenheden.

— Naar de *New-York Herald* verzekert, is sprake van het inroepen eener scheidsrechterlijke uitspraak, om een einde te maken aan den Braziliaanschen burgeroorlog. 't Zou gelukkig wezen, maar jammer, dat men er niet vroeger aangedacht heeft!

— Bij de keuze van den nieuwen burgemeester van Chicago, ter vervanging van den onlangs vermoorde, is de meerderheid van stemmen gevallen op John Patrick Hopkins, een vurig Katholiek en een beslist voorstander van de parochiale confessioneele scholon. De strijd is hevig geweest; 225,000 stemmen zijn uitgebracht zoodat 80 procent der stemge-

rechtigden ter stembus waren gegaan. Op het oogenblik telt Chicago 609,000 Katholieken op 1.129,000 inwoners. Zij bezit een aartsbisschopszetel en heeft eene kathedraal en 109 kerken; de Katholieken onderhouden in Chicago 129 bloeiende parochiale scholen. Het seminarie en katholiek college tellen 2849 leerlingen.

— De stad Chicago moet het voorrecht van van het houden van een wereldtentoonstelling duur betalen. Het tekort op de gemeentebegrooting voor het loopende jaar— onlangs nog op 700,000 dollars geraamd — bedraagt, naar men thans bericht, 2.600,000, dollars (f 6.500,000.)

China.— De infanterie-luitenant Gouillé werd, toen hij het postkantoor te Tien Tsin verliet, door een tijger aangevallen. Hoewel hij ongewapend was, verweerde Gouillé, die ongewoon sterk was, zich moedig tegen het wilde dier, terwijl hij tegelijkertijd om hulp riep. Na enkele minuten snelden 10 soldaten toe en sloegen den tijger dood; de arme luitenant was echter door het dier reeds op zoo vreeselijke wijze verwond, dat hij spoedig daarop stierf.

— Volgens berichten uit China zijn door eene aardbeving te Hongkong rum 800 huizen vernield en 220 menschen omgekomen. Er heerscht daar ook een epidemie van pokken, aan welke gemiddeld 150 menschen per maand sterven.

— Een vreeselijke brand is in den tempel van Ningpo bij een godsdienstig feest ontstaan, door eene onvoorzichtig weggeworpen brandende sigaar. Het gebouw stond in een oogwenk in lichte laaie en de trap van de galerij werd het eerst aangetast; zoodat allen, die boven zaten den uitweg afgesneden zagen. Verscheidene menschen sprongen in wanhoop uit de vensters en werder bij dien sprong gedood of zwaar gewond. Niet minder dan 300 menschen—voor het meerendeel vrouwen — kwamen in de vlammen om het leven.

— Aan het Chineesche Hof is onlangs, ter gelegenheid van den 59n verjaardag der keizerin-moeder, een feest gegeven, dat niet minder dan f 1.000,000 heeft gekost.

VERSCHEIDENHEDEN

De hoogste prijs, die ooit betaald is voor een sjaal van cachemire, is £250,000. De sjaal, die zooveel geld heeft opgebracht is een geschenk van koning Karel X van Frankrijk en tegenwoordig in bezit van de hertogin van Northumberland. De sjaal is vervaardigd uit de haren van een soort Persische kat. De haren van dat dier zij zoo fijn, dat een enkel haar voor het bloote oog bijna onzichtbaar is.

Het vervaardigen van den draad en het weven van een enkelen sjaal, als die, waarover wij spreken, vereischt duizenden vallen en den arbeid van verscheiden jaren. De sjaal van de hertogin van Nort humberland is 7 meters 31 cm. in het vierkant, maar zoo fijn en zoo buigzaam, dat men ze zonder moeite in den zak kan streken. Schoone sjaals van cachemire kosten altijd veel geld en een groot Engelsch koopman verzekert; dat een sjaal van eerste kwaliteit, die zeven pond weegt, in het land waar hij vervaardigt wordt, niet minder kost dan 3000 franks. Hieruit kan men gemakkelijk afleiden hoe duur hij wordt als men er de invoerrechten en assuranties nog bij rekent en vooral de winst, die den verschillenden tusschenhandelaars nog aan de vingers blijft hangen.

DOS HOMBRES SE ENCUENTRAN Y HABLAN.

"Cuando los hombres hablan, las cosas se explican," dijo una vez, á su modo sabio y filosófico, un amigo del que esto escribe. Y en cuanto á él, fué verdad. Nadie puede predecir á que resultados puede llevar una conversación casual. Guerras se han declarado y terminado, y grandes empresas se han comenzado ó han fallido por no haberse hablado claramente las cosas de antemano. "La vida y la muerte están en poder de la lengua," dice la Escritura.

Dos hombres se encontraron un dia en el Almacén de drogas de los Sres. Soriano é hijos, en Yecla, aquí en esta vieja España. Su encuentro fué puramente casual; el primero de los dos hombres se hallaba ya en el Almacén esperando una oportunidad para exponer su negocio cuando el segundo entró, y preguntó desde luego por cierta medicina profusamente anunciada, y conocida bajo el nombre que él mencionó. El primer recién llegado le dirigió entonces una pregunta que fué pronta y satisfactoriamente contestada, y lo que sucedió después tendrémos qne copiarlo de una carta de puño y letra del primer recién llegado, cuya firma aparece al pie de aquella.

Desde Yecla, mes de Julio de 1893, escribe: "Tengo cincuenta años, y he disfrutado siempre de cabal salud hasta hará cosa unos ocho años, en que empecé á perder el apetito y á sufrir de varias molestias, entre ellas flojedad y pesadez en el estómago después que tomaba alimento; náuseas y un gusto amargo, repulsivo, en la boca; dolores en la espalda, pecho y costados; pérdida de ánimo, y de deseos de trabajar, y mucha torpeza y dolor de cabeza.

"Por malas que fuesen estas cosas, me molestaban menos que la irritación á la garganta y la tos que me acometieron al cabo de un cuanto tiempo; así que empezé á pensar si estaría destinado á padecer de tisis y morir de ella."

Al llegar á esta parte de la carta, describe el encuentro en el Almacén de drogas, y aludiendo al hombre que allí encontró, continúa el autor de esta carta, el Sr. Hernández, como sigue: —"Le pregunté de qué se quejaba, y me respondió que por durante cinco años había estado sufriendo de fuertes dolores de cabeza, y que después de haber usado remedios y prescripciones casi innumerables, no habia hallado más que una que le diera alivio, y era el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Impresionado por sus palabras, y naturalmente deseoso de curarme también, compré, así mismo, una botella sobre la marcha, y aún no habia hecho uso de ella por ocho dias cuando ya encontré á mis sufrimientos un alivio que nada me lo habia procurado antes, á pesar de que lo habia ensayado casi todo,—con solo cuatro botellitas del Jarabe Cutativo de la Madre Seigel logré mi restablecimiento, y tengo el gusto de manifestárselo á Vds. á fin de que puedan publicarlo en beneficio de toda la humanidad. De Vds. afmo (firmado) Jermi Hernández."

Otra carta fechada en Cartagena, en tres de Julio de 1893, dice: "He sufrido de una enfermedad de estómago cuyos principales síntomas eran falta de apetito, frecuentes dolores de cabeza, flatulencia, nerviosidad y debilidad general; y una botella del Jarabe curativo de la Madre Seigel ha restablecido por completo mi salud (firmado) María Sifuentes Cánovas."

Esto en cuanto á los hechos consignados en estos dos casos. Pero qué diremos de sus causas? Pues tan solo estas palabras; que ambos eran debidos á indigestión y dispepsia. El veneno por ellas engendrado podía estar oculto y sin sentirse durante largo tiempo, pero también hacerse entonces, de repente, activo por efecto de cansancio mental, de exceso en comer, de comer mal, de exposición al aire libre ó cualquiera de otras tantas influencias. Entonces decayeron los riñones (á los que siguieron el estómago é hígado), el ácido venenoso latente en la sangre pudo desarrollar la inflamación en las articulaciones, y los fluídos así retenidos produjeron la hidropesía. Con semejante estado de cosas pueden producirse toda clase de desarreglos, siendo cada uno de ellos más bien que una enfermedad el síntoma y resultado de la sola causa de casi todas las enfermedades; la indigestión y la dispepsia. El corazón y los pulmones se afectan muchas veces por simpatía, y esto es lo que ocurrió en el caso del Sr. Hernández, excitada como se hallaba su imaginación por el miedo á la tisis.

Curad la torpeza de la digestión, expeled el veneno acumulado, y hallaréis en seguida un mejoramiento general. El conseguir esto está en poder del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, como no lo ha estado jamás quizás en poder de remedio alguno hasta hoy conocido.

J. S. SCHEIDELAAR
Calla grandi — Otrabanda
a ricibi koe vapor Holandés sigá "*María Christina*" i flor blanco, pretoe i di color.
Curaçao, 13 Januari 94.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas.		Venezuel		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	4	Jan.	13	Jan.	23	Feb.	3	Feb.	13	Feb.	24
Komt aan te CURAÇAO	,,	10	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	Maart	2
Vertrekt van ,, ...	,,	11	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	,,	3
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	12	,,	21	,,	31	,,	11	,,	21	,,	4
Vertrekt van ,,	,,	13	,,	22	Feb.	1	,,	12	,,	22	,,	5
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	14	,,	23	,,	2	,,	13	,,	23	,,	6
Vertrekt van ,, ..	,,	17	,,	26	,,	6	,,	16	,,	26	,,	9
Komt aan te PTO. CABELLO		18	,,	27	,,	7	,,	17		27	,,	10
Vertrekt van ,,	,,	18	,,	27	,,	7	,,	17	,,	27	,,	10
Komt aan te CURAÇAO	,,	19	,,	28	,,	8	,,	18	,,	28	,,	11
Vertrekt van ,, ...	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	Maart	1	,,	12
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	,,	2	,,	13
Komt aan te NEW-YORK...	,,	26	Feb.	5	,,	16	,,	26	,,	8	,,	19

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Jan.	11	Jan.	20	Jan.	30	Feb.	10	Feb.	20
Komt aan te MARACAIBO......		12		21		31		11		21
Vertrekt van ,, ...		17		26	Feb.	6		16		26
Komt aan te CURAÇAO........		18		27		7		17		27

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

ACEITE de HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL y MEDICINAL*

El mejor que existe ... *la mas alta recompensa en la* EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Repúblicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero**, contra las **Enfermedades del Pecho, Tos, Personas debiles, Niños raquiticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.**

Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los **aceites** *blancos de Noruega,* ... *gran parte de sus propiedades curativas.*

Se vende ... en frascos TRIANGULARES. — ... la etiqueta ... SELLO AZUL del Estado Francés

Solo Propietario: **HOGG**, 2, rue Castiglione, PARIS, y EN TODAS LAS FARMACIAS.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH. FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS-LEVASSEUR

ASMA

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr CRONIER.

Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

Paul F. G CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansc

Curaçao, 13 Juni 1893.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854.

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° PÍLDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2° PÍLDORAS de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO, Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3° PÍLDORAS DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO, Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas píldoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO.